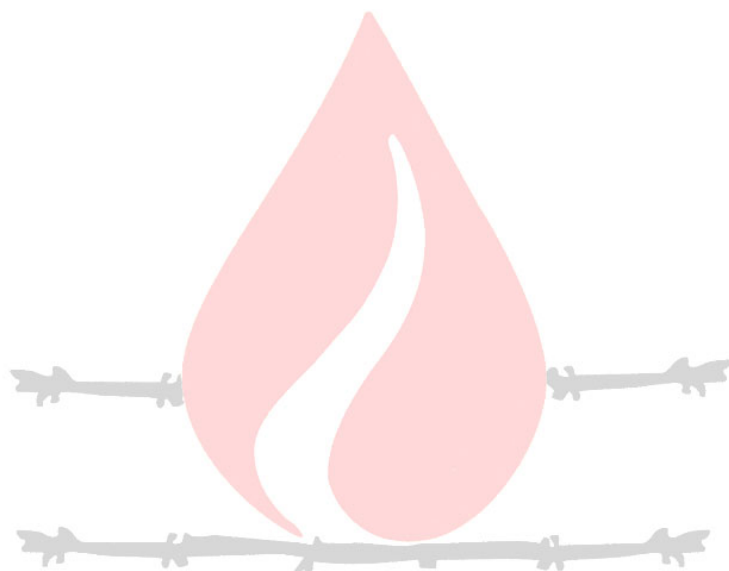

سازمان دفاع از قربانیان خشونت
Organization for Defending Victims
of Violence

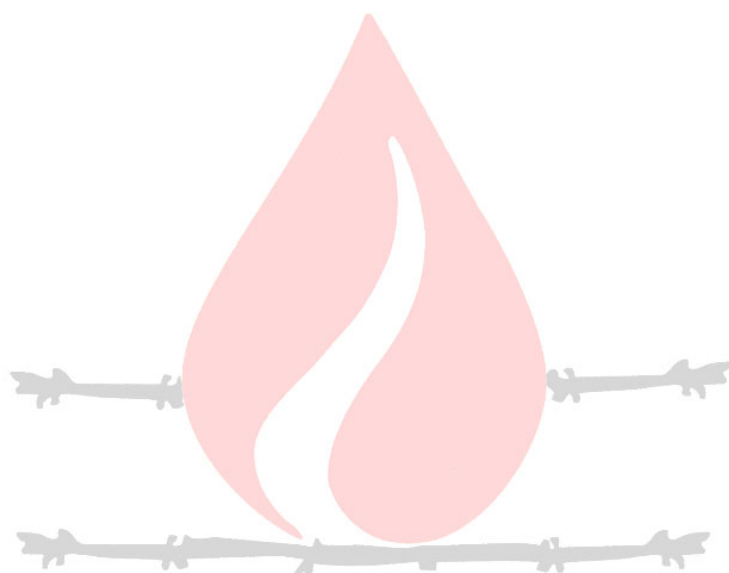

سازمان دفاع از قربانیان خشونت
Organization for Defending Victims
of Violence

نگاهی به کارنامه حقوق بشری ایالات متحده آمریکا، کانادا، انگلیس و فرانسه (۱۴)
گزارش راهبردی ۹۸ / ۷۷

دی و بهمن ماه ۱۳۹۸

۹۸۰۱۰۰۷۶

سازمان دفاع از قربانیان خشونت

Organization for Defending Victims
of Violence

در این گزارش تحولات مربوط به موارد نقض حقوق بشر در کشورهای ایالات متحده آمریکا، کانادا، انگلیس و فرانسه در دی و بهمن ماه ۱۳۹۸، بر اساس مقالات، گزارش‌ها، بیانیه‌ها و اخبار آشکار به دست آمده از سازمان‌های حقوق بشری مردم نهاد و بین‌المللی و رسانه‌های گروهی^۱ مورد بررسی قرار گرفته است. محورهای مهم این بررسی به صورت خلاصه به شرح زیر است:

*ایالات متحده آمریکا

۱- انتشار گزارش از سوی شبکه خبری الجزیره، در روز یکشنبه ۱۳ بهمن ماه ۱۳۹۸، در خصوص تناقض چند جانبه طرح داندل ترامپ برای خاورمیانه، موسوم به «معامله قرن» با حقوق بین‌الملل. نکات قابل ذکر این گزارش عبارت‌اند از:

(الف) اشاره به منجر نشدن طرح داندل ترامپ به تشکیل کشور دائمی فلسطینی و در نتیجه ناکارآمدی آن در رعایت حق تعیین سرنوشت فلسطینیان بر اساس حقوق بین‌الملل؛

(ب) اشاره به فراهم آوردن امکان الحاق یک‌جانبه اراضی متعلق به فلسطینیان به رژیم اسرائیل: این در حالی است که بر اساس قطعنامه ۲۳۳۴ شورای امنیت سازمان ملل، اشغال اراضی فلسطینی از سوی رژیم اسرائیل و اقدام این رژیم به شهرک‌سازی در کرانه غربی، پیشاپیش از سوی این سازمان غیرقانونی به شمار آمده و نقض فاحش حقوق بین‌الملل است؛

(ج) اشاره به به‌شمار آمدن شهرک‌سازی‌های رژیم اسرائیل، سرقت سرزمین‌ها و منابع فلسطینی و اعمال خشونت، به مثابه تحمیل حاکمیت نظامی بر مردمی محروم از حقوق خود، برای مدت زمان نامعلوم و در تناقض با حقوق بین‌الملل؛

(د) اشاره به ممنوع به شمار آمدن الحاق اراضی با استفاده از نیروی نظامی با قطعنامه‌های ۲۴۲ و ۳۳۸ شورای امنیت و منشور سازمان ملل؛

^۱ دیده‌بان حقوق بشر (Human Rights Watch)؛ شبکه خبری الجزیره (Aljazeera)؛ شبکه خبری یورونیوز (Euronews)؛ شبکه خبری جهانی ان.اچ.کی ژاپن (NHK World)؛ شبکه خبری فرانس ۲۴ (France 24)؛ خبرگزاری آنا تولی؛ روزنامه استار (The Star)؛ روزنامه نیویورک تایمز (New York Times)؛ پایگاه برنامه تلویزیونی ای.پی.تی.ان نیوز (APTN National News)؛ خبرگزاری رویترز (Thomson Reuters Foundation)؛ روزنامه گاردین (The Guardian)؛ روزنامه ایندپندنت (Independent)؛ دیده‌بان حقوق بشر اروپا - مدیترانه (Euro-Mediterranean)؛ روزنامه ایندپندنت (Human Rights Monitor)؛ شبکه خبری بی.بی.سی (BBC.Com)؛ روزنامه سان (The Sun) و شبکه خبری دوپچه وله (Deutsche Welle).

ه) اشاره به تناقض بی‌تردید الحاق برنامه‌ریزی‌شده دره رود اردن و تمامی شهرک‌های اسرائیلی کرانه باختری با حقوق و قوانین بین‌الملل و تحمیل حاکمیت نژادپرستانه و استعمارگرانه بر فلسطین، با توجه به جداسازی بخش‌های کرانه باختری از طریق ساخت و الحاق شهرک‌ها و اعمال محدودیت بر جابه‌جایی و حقوق سیاسی فلسطینیان؛

۲- انتشار گزارش از سوی شبکه خبری بی.بی.سی، در روز شنبه ۱۲ بهمن‌ماه ۱۳۹۸، در خصوص اقدام دولت ایالات‌متحده به وضع محدودیت‌های جدید برای ورود اتباع چند کشور دیگر به خاک خود. موارد مهم گزارش مذکور به شرح زیر است:

الف) با محدودیت مواجه‌شدن شهروندان ۶ کشور، شامل نیجریه - پرجمعیت‌ترین کشور قاره آفریقا - اریتره، سودان، تانزانیا، قرقیزستان و میانمار، از دوم اسفند سال جاری (۲۱ فوریه سال ۲۰۲۰) برای ورود به خاک آمریکا؛

ب) اقدام دولت ایالات‌متحده به ممانعت به عمل آوردن از صدور روادید منجر به اقامت دائم برای اتباع این کشورها و درعین‌حال تداوم بخشیدن به صدور روادید گردشگری و تجاری برای آن‌ها؛

ج) اشاره به اظهارات چد وولف^۲، کفیل وزارت امنیت داخلی آمریکا، مبنی بر تصمیم ایالات‌متحده به وضع اقدامات جدید به دلیل ناکامی این ۶ کشور در به اشتراک گذاشتن اطلاعات مورد نیاز واشنگتن؛

د) اشاره به تداوم اقدام دولت آمریکا به وضع محدودیت‌های سختگیرانه در مورد صدور روادید برای شهروندان ۷ کشور عمدتاً مسلمان، شامل ایران، لیبی، سومالی، سوریه، یمن، کره شمالی و ونزوئلا؛

ه) گفتنی است که به تازگی بنا بر تصمیم جدید دولت ایالات‌متحده، اتباع ایران همچنین، دیگر مجاز به دریافت روادید بازرگانی و سرمایه‌گذاری (E-1 و E-2) در این کشور

^۲ گزارش شبکه خبری الجزیره. قابل بازیابی در لینک:

<https://www.aljazeera.com/news/2020/01/trump-middle-east-plan-violate-international-law-200130084546626.html>

^۳Chad Wolf

نخواهند بود.^۴ در بیانیه اداره خدمات شهروندی و مهاجرت آمریکا در این رابطه، تصریح شده است که این تصمیم پس از آنقضاء پیمان مودت میان دو کشور و با صلاحدید مقامات آمریکایی اتخاذ شده و از روز پنجشنبه سوم بهمن ماه سال جاری، به اجرا درخواهد آمد.^۵

۳- انتشار گزارش از سوی دیده بان حقوق بشر، در روز جمعه ۱۱ بهمن ماه ۱۳۹۸، در خصوص تصمیم دولت دانلد ترامپ به ترک پیمان منع استفاده از مین های زمینی، مبنی بر: الف) منجر شدن تصمیم دولت آمریکا در رابطه با لغو سیاست از میان بردن تمامی مین های زمینی ضدنفر به عقب گرد سال ها گام برداشتن متداوم به سوی پیمان منع این گونه سلاح ها در سال ۱۹۹۷ و ممنوعیت تولید و استفاده از مین های زمینی از سوی ایالات متحده؛

ب) اشاره به اظهارات استیو گوس^۶ مدیر بخش تسلیحات دیده بان حقوق بشر، مبنی بر غیرقابل توجیه بودن استفاده از مین های زمینی - که منجر به کشته و مجروح شدن انسان های بسیاری شده است - از سوی تمامی کشورها و گروه ها تحت هر شرایطی و اقدام بیشتر کشورهای جهان به رعایت این ممنوعیت به مدت بیش از دو دهه؛

ج) اشاره به اقدام دانلد ترامپ به اتخاذ سیاستی جدید مبنی بر لغو فرمان سیاسی صادر شده از سوی دولت باراک اوباما، در سال ۲۰۱۴ میلادی، مبتنی بر ممنوعیت تولید و حصول مین های زمینی ضدنفر، همچنین استفاده از آن در مناقشه احتمالی آتی در شبه جزیره کره، به علاوه عدم ارائه کمک به دیگر کشورها و یا ترغیب و تحریک آنها به استفاده، تولید و یا انتقال این تسلیحات: گفتنی است که ۱۶۴ کشور جهان عضو پیمان منع استفاده از مین هستند که در تاریخ اول مارس ۱۹۹۹ میلادی به اجرا درآمد؛

د) اشاره به ادعای دولت دانلد ترامپ به ضرورت داشتن استفاده از مین برای نیروهای نظامی ایالات متحده، به رغم عدم استفاده این کشور از آن از سال ۱۹۹۱، عدم صادرات این

^۴ به موجب تصمیم جدید مقامات آمریکایی شهروندان ایران از این پس از حق دریافت روادید بازرگانی و سرمایه گذاری محروم می شوند و آن دسته از ایرانیانی که به واسطه این برخورداری از این روادید به همراه خانواده های شان در آمریکا اقامت دارند باید پس از انقضاء مهلت روادید خود خاک ایالات متحده را ترک کنند.

^۵ دو کشور ایران و آمریکا در سال ۱۹۵۵ میلادی/ ۱۳۳۴ شمسی، قراردادی موسوم به پیمان مودت را برای تسهیل در روابط اقتصادی و حقوق کنسولی به امضاء رسانده بودند. این پیمان در سوم اکتبر سال گذشته میلادی به صورت یکجانبه از سوی آمریکا لغو شد.

^۶ گزارش شبکه خبری بی.بی.سی. قابل بازیابی در لینک:

سلاح از سال ۱۹۹۲، عدم تولید آن از سال ۱۹۹۷ و اقدام این کشور به نابود کردن ذخایر میلیونی آن؛

ه) اشاره به به‌شمار آمدن سیاست جدید داندل ترامپ در این رابطه، به‌عنوان اقدامی واپس‌گرایانه و ازاین‌رو ضرورت محکوم کردن آن و لزوم اقدام تمامی نامزدهای ریاست‌جمهوری به تأیید ممنوعیت استفاده از مین‌های زمینی؛^۸

و) گفتنی است که به گزارش شبکه خبری دویچه وله، اتحادیه اروپا، در روز سه‌شنبه ۱۵ بهمن، در اقدامی نادر با انتشار بیانیه‌ای لغو محدودیت استفاده از مین‌های ضدنفر در ارتش آمریکا را محکوم کرد؛

۴- انتشار گزارش از سوی شبکه خبری یورونیوز، در روز پنج‌شنبه ۳ بهمن‌ماه ۱۳۹۸، در خصوص محدود شدن ورود زنان باردار به ایالات‌متحده با روایت گردشگری. موارد مهم این گزارش عبارت‌اند از:

الف) صدور دستورالعملی جدید از سوی وزارت خارجه آمریکا، در روز پنج‌شنبه، مبنی بر اعمال محدودیت‌هایی برای «گردشگری زایمان»؛

ب) اشاره به هدف اجرایی کردن این دستورالعمل، مبنی بر تحدید ورود شمار زنان باردار با روایت گردشگری به خاک ایالات‌متحده، به دنیا آوردن فرزند خود در این کشور و اخذ تابعیت آن برای نوزادان؛

ج) اشاره به ضرورت ارائه مدرکی از سوی زنان باردار متقاضی روایت گردشگری، مبتنی بر در اختیار داشتن دلیل دیگری برای سفر به ایالات‌متحده، جدای از زایمان، از جمله مدرکی مبنی بر ضرورت پزشکی این سفر؛

د) اشاره به ضرورت اقدام کارکنان کنسولگری‌های آمریکا به معاینه زنان مسافر جهت تشخیص باردار بودن احتمالی آن‌ها – که البته توضیحی در مورد چگونگی انجام این اقدام و تصمیم‌گیری در مورد آن داده نشده است؛

ه) گفتنی است که مطابق با اظهارات یکی از مقامات وزارت خارجه آمریکا دستورالعمل جدید باهدف کاهش خطرات برای امنیت ملی آمریکا، از جمله جرائم مرتبط با سفر برای زایمان وضع شده است؛

^۸ گزارش دیده‌بان حقوق بشر. قابل بازیابی در لینک:

<https://www.hrw.org/news/2020/01/31/us-trump-administration-abandons-landmine-ban#>

^۹ گزارش شبکه خبری یورونیوز. قابل بازیابی در لینک:

و) در تحولی دیگر، دیوان عالی ایالات متحده آمریکا، در روز دوشنبه ۷ بهمن ماه، با تأیید یکی از سخت‌گیرانه‌ترین سیاست‌های مهاجرتی داندل ترامپ به دولت اجازه داد تا قانونی را به اجراء بگذارد که بر اساس آن به مهاجرانی که به کمک‌های دولتی نیاز دارند و مزایای عمومی دریافت می‌کنند، اقامت دائم (گرین کارت) اعطاء نشود؛

ز) این در حالی است که، حامیان حقوق مهاجران از این طرح با عنوان «آزمون ثروت» یاد می‌کنند که موجب می‌شود مهاجران رنگین‌پوست و تنگدست مورد تبعیض قرار گرفته و از حق دریافت اقامت دائمی کنار گذاشته شوند؛^{۱۰}

۵- انتشار گزارش از سوی شبکه خبری بی.بی.سی، در روز چهارشنبه ۲۵ دی ماه ۱۳۹۸، در خصوص اقدام یک هواپیمای مسافربری در آمریکا به خالی کردن سوخت خودروی چند مدرسه به دلیل نقص فنی. موارد مهم این گزارش عبارت‌اند از:

الف) ابتلا دست‌کم ۶۰ تن از شهروندان ایالات متحده، عمدتاً کودکان به مشکلات تنفسی و ناراحتی‌های پوستی به دلیل اقدام یک هواپیمای مسافربری این کشور به تخلیه سوخت خود به روی حداقل ۶ مدرسه، در یکی از محلات شهر لس‌آنجلس هنگام فرود اضطراری در فرودگاه بین‌المللی این شهر؛

ب) اشاره به بازگشت هواپیمای شرکت هوایی دلتا به فرودگاه لس‌آنجلس به دلیل بروز نقص فنی در موتور این هواپیما و اذعان این شرکت هواپیمایی به تخلیه سوخت خود، به‌منظور کاستن از وزن هواپیما به هنگام فرود؛

ج) اشاره به اظهارات یک سخنگوی سازمان هواپیمایی فدرال آمریکا مبنی بر انجام تحقیقات لازم در این زمینه از سوی این نهاد؛

د) گفتنی است که طبق قوانین حمل‌ونقل هوایی، هواپیماها می‌توانند در مواقع فرود اضطراری سوخت خود را تخلیه کنند، اما چنین کاری تنها باید در مناطق غیرمسکونی و در ارتفاع بالا صورت گیرد؛^{۱۱}

<https://farsi.euronews.com/2020/01/23/trump-administration-new-rule-limit-birth-tourism-women-intention-obtaining-citizenship>

^{۱۰} در گذشته معیار وابستگی یا عدم وابستگی به «هزینه عمومی» تنها در ارتباط با «کمک نقدی» اعمال می‌شد اما دولت ترامپ می‌خواهد که تعریف کمک دولتی را به کمک‌های غیرنقدی، مانند مسکن دولتی، بهداشت و درمان و کمک‌های غذایی گسترش دهد.

^{۱۱} گزارش شبکه خبری بی.بی.سی. قابل‌بازبینی در لینک:

۶- انتشار گزارش از سوی شبکه خبری رادیو فردا، در روز چهارشنبه ۲۵ دی ماه ۱۳۹۸، به نقل از روزنامه گاردین، روزنامه نیویورک تایمز و رادیو ملی آمریکا، در خصوص افزایش چشمگیر ممانعت از ورود دانشجویان ایرانی به ایالات متحده. نکات مهم این گزارش عبارت است از:

(الف) افزایش قابل ملاحظه روند بازگرداندن دانشجویان ایرانی دارای روایید معتبر از مبادی ورودی فرودگاه‌های آمریکا؛

(ب) اشاره به افزایش این روند پس از بالا گرفتن تنش‌ها میان ایران و ایالات متحده، در پی به شهادت رسیدن سردار قاسم سلیمانی از سوی نیروهای آمریکا در خاک عراق و تحولات پس از آن؛

(ج) اشاره به اقدام مأموران مرزبانی آمریکا، از ماه اوت سال گذشته میلادی، به بازگرداندن یا دیپورت دست‌کم ۱۰ دانشجوی ایرانی دارای روایید معتبر، به محض ورود به فرودگاه‌های ایالات متحده به ایران و همچنین تخلف و بدرفتاری مأموران اداره گمرک و حفاظت مرزی این کشور با آنها: این خبرها در حالی منتشر می‌شود که ایرانیان دارای روایید دانشجویی از ممنوعیت سفر دولت ترامپ معاف هستند؛

(د) اشاره به مورد بازجویی و پرسش و پاسخ قرار گرفتن حدود ۲۰۰ ایرانی - آمریکایی در مورد دیدگاه‌ها و گرایش‌های سیاسی خود، در گذرگاه مرزی میان استان بریتیش کلمبیا در کانادا و ایالت واشنگتن در ایالات متحده و حتی مواجه شدن برخی با معطلی‌های ۱۲ ساعته؛

(ه) اشاره به آزاد شدن اکثر مسافران پس از بررسی‌های انجام شده و درعین حال اظهارات برخی از وکلا، مبنی بر ممانعت به عمل آمدن از ورود برخی از آنها به خاک ایالات متحده؛

(و) اشاره به اظهارات مقامات اداره گمرک و حفاظت مرزی ایالات متحده آمریکا، در این رابطه، مبنی بر افزایش نظارت‌های امنیتی در مبادی و روی کشور و باین حال، تأکید بر عدم دریافت دستورالعملی در این رابطه از دفتر مرکزی خود مبتنی بر ضرورت بازجویی از اتباع آمریکایی ایرانی‌تبار و درعین حال، درز متن دستورالعمل حاوی این دستور به رسانه‌ها در روز جمعه ۱۱ بهمن‌ماه، مبنی بر لزوم مورد هدف قرار دادن شهروندان ایرانی‌تبار، با توجه به تحولات به وقوع پیوسته پس از شهادت سردار سلیمانی؛

(ز) اشاره به ابراز نگرانی برخی از نمایندگان کنگره آمریکا در این رابطه؛

ح) گفتنی است که وزارت خارجه ایران در واکنش به این گزارش‌ها اخراج دانشجویان ایرانی از فرودگاه‌های آمریکا را «غیرقانونی و نژادپرستانه» خوانده، اما از اقدامات حقوقی و دیپلماتیک خود در این باره سخنی نگفته است.^{۱۲}

۷- انتشار گزارش از سوی دیده‌بان حقوق بشر، در روز سه‌شنبه ۲۴ دی‌ماه ۱۳۹۸، در خصوص تأثیر سیاست‌های تنبیهی ایالات متحده بر تضعیف حقوق بشر. نکات مهم گزارش به شرح زیر است:

الف) انتشار گزارش جهانی دیده‌بان حقوق بشر در زمینه ایالات متحده آمریکا، مبنی بر اقدام دولت دانلد ترامپ به مجازات ظالمانه مهاجران و محروم کردن آنها از حق پناهجویی؛

ب) اشاره به اظهارات نیکول آستین - هیلری^{۱۳} مدیر برنامه آمریکا در دیده‌بان حقوق بشر، مبنی بر منجر شدن رویکرد تنبیهی دولت ترامپ در قبال پناهجویان و رنگین‌پوستان مستمند به ممانعت به عمل آمدن از حفظ حقوق آنها و حتی به مخاطره افتادن جان‌شان - به عبارت دیگر حمله همه‌جانبه دولت آمریکا به حقوق انسانی بنیادین آنها؛

ج) اشاره به اقدامات دولت ایالات متحده در این رابطه، از جمله:

- زندانی کردن مهاجران، از جمله کودکان مهاجر، در بازداشتگاه‌های غیرانسانی و در مواجهه با انواع آسیب‌های جسمی و روحی؛

- جدا کردن اعضاء خانواده مهاجران و پناهجویان از یکدیگر با اعمال زور؛

- کاستن از دسترسی به خدمات و مزایای عمومی برای افراد مقیم و اعضاء خانواده آنها - که شهروند آمریکا به شمار می‌آیند؛

- بازگرداندن پناهجویان به مکزیک در مواجهه با شرایط پرمخاطره و غیربهداشتی، تا زمان برگزاری دادگاه‌شان؛

^{۱۲} گزارش شبکه خبری رادیو فردا، به نقل از روزنامه گاردین، روزنامه نیویورک تایمز و رادیو ملی آمریکا. قابل بازیابی در لینک:

<https://www.radiofarda.com/a/the-vetted-iranians-deported-on-arrival-to-the-us/۳۰۳۷۸۲۰۱.۰۰۰۰۰>

^{۱۳}Nicole Austin-Hillery

- اقدام جهت ممانعت به عمل آوردن از پذیرش درخواست پناهندگی پناهجویان وارد شده به مرز آمریکا پس از عبور از کشورهای دیگر - با تکیه بر پیمان موسوم به «کشور امن سوم»؛

- اقدام پلیس‌های محلی به کیفری انگاشتن فعالیت‌ها و مشکلات جوامع رنگین‌پوست و عمدتاً فقیر و منجر شدن این روند به دستگیری و بازداشت هر چه بیشتر این قشر از اقشار جامعه؛

- منجر شدن عدم مساوات و برابری در نظام بیمه‌های درمانی در ایالات مختلف آمریکا به بالا رفتن نرخ مرگ زنان در قیاس با دیگر کشورهای ثروتمند، بر اثر بیماری‌های قابل پیشگیری زنان؛

- نادیده گرفتن حقوق بشر و قانون بشردوستانه بین‌المللی، تضعیف نهادهای چندجانبه و عدم بهره‌گیری قابل ملاحظه از اهرم‌های فشار خود جهت ارتقای حقوق بشر در کشورهای دیگر؛

- مشارکت با و تمجید علنی از دولت‌ها و رهبران برخوردار از سوابق حقوق بشری دهشت‌بار، تأیید فروش تجهیزات نظامی و تسلیحاتی به عربستان سعودی، به‌رغم ارتکاب این کشور به جرائم جنگی در یمن؛

- ناکارآمدی در انجام تحقیق و تفحص در زمینه عملیات نظامی منجر به کشته شدن شهروندان کشورهای سوریه، افغانستان و سومالی؛

(د) همچنین تأکید بر ضرورت اقدام دولت ترامپ به پایان بخشیدن به این سیاست‌ها در راستای حمایت از حقوق بشر در این کشور و دیگر کشورهای جهان.^{۱۴}

سازمان دفاع از قربانیان خشونت

*کانادا Organization for Defending Victims of Violence

۱- انتشار گزارش از سوی پایگاه برنامه تلویزیونی ای.پی.تی.ان نیوز،^{۱۵} در روز دوشنبه ۷ بهمن‌ماه ۱۳۹۸، در خصوص به تعویق افتادن مجدد پرونده پرداخت غرامت به کودکان بومی تا پایان ماه فوریه سال جاری میلادی. نکات مهم گزارش به شرح زیر است:

الف) تنظیم تاریخ اجراء پرونده قضایی کودکان بومی در دیوان حقوق بشر کانادا، ابتدا برای ۱۹ آذرماه (۱۰ دسامبر)، به تأخیر افتادن آن برای ۹ بهمن‌ماه (۲۹ ژانویه) و سپس به تعویق افتادن مجدد آن برای ۲ اسفندماه سال جاری (۲۱ فوریه)؛

^{۱۴} گزارش دیده‌بان حقوق بشر. قابل بازیابی در لینک:

<https://www.hrw.org/news/2020/01/14/us-punitive-policies-undercut-rights#>

^{۱۵} APTN National News

ب) یادآوری کردن محکومیت دولت فدرال کانادا در سال ۲۰۱۶ میلادی، در زمینه اعمال تبعیض علیه کودکان بومی و کودکان تحت حمایت نظام خدمات رفاهی و ملزم شدن آن به پرداخت در مجموع ۴۰ هزار دلار به هر کودک بومی جدا شده از والدین و اسکان یافته در نظام خدمات رفاهی کودکان – که به شدت درگیر کمبود بودجه است: بر اساس این حکم والدین این کودکان و همچنین والدین آنها نیز مجاز به دریافت غرامت می‌شوند؛

ج) اقدام دولت کانادا به اجرایی نکردن تعهد خود و در عوض ارجاع این پرونده به دادگاه فدرال جهت متوقف ساختن حکم دیوان حقوق بشر، تا زمان بررسی قضایی این پرونده و

د) اشاره به دعاوی دولت در این پرونده، مبنی بر وارد آمدن «صدمات جبران‌ناپذیر» به کانادا در صورت پرداخت غرامت به کودکان بومی بر اساس حکم دیوان حقوق بشر، با توجه به نامتناسب بودن این حکم با شکایت مطرح شده: کمبود بودجه در نظام خدمات رفاهی کودکان؟^{۱۶}

۲- انتشار گزارش از سوی روزنامه نیویورک تایمز، در روز سه‌شنبه اول بهمن‌ماه ۱۳۹۸، به نقل از خبرگزاری رویترز، در خصوص افزایش تعداد افراد دارای ملیت بومی در زندان‌های کانادا. نکات مهم گزارش به شرح زیر است:

الف) انتشار گزارش از سوی مسئول تحقیقات ندامتگاه‌های کانادا، در روز سه‌شنبه، مبنی بر افزایش ۵ درصدی افراد بومی زندانی در چهار سال گذشته و رسیدن آن به ۳۰ درصد، به‌رغم کاهش میزان کلی تعداد زندانیان در این کشور؛

ب) اشاره به اقدام مری – کلود لندری^{۱۷}، رئیس کمیسیون حقوق بشر کانادا، به محکوم کردن روند، ضمن بر شمردن آن به‌عنوان «رسوایی ملی»، همچنین درخواست جهت انجام اقدام عاجل در راستای پرداختن به این موضوع متداوم و اضطراری حقوق بشر؛

ج) اشاره به افزایش میزان زنان زندانی بومی و در حقیقت اختصاص یافتن نیمی از جامعه زنان زندانی در کشور به این جوامع؛

^{۱۶} گزارش پایگاه برنامه تلویزیونی ای.بی.تی.ان نیوز. قابل بازیابی در لینک:

<https://aptnnews.ca/2020/01/27/human-rights-case-to-compensate-first-nations-kids-extended-to-late-february/>

^{۱۷}Marie-Claude Landry

د) اشاره به نگاه داشته شدن بیشتر زندانیان بومی در قیاس با غیربومیان در زندان، در مدت زمان حبس خود، پیش از دریافت حکم عفو مشروط؛

ه) درخواست این گزارش از سازمان زندان‌های کانادا، جهت پذیرش مسئولیت خود در راستای بهبود بخشیدن به این وضعیت و کاهش میزان بازگرداندن مجدد متهمان بومی به حبس؛^{۱۸}

۳- انتشار گزارش جهانی از سوی دیده‌بان حقوق بشر، در روز سه‌شنبه ۲۴ دی‌ماه ۱۳۹۸، در خصوص تداوم چالش‌های حقوق بشری بلندمدت پیش روی کانادا، از جمله در مواردی چون:

الف) حقوق جوامع بومی و خشونت علیه زنان بومی: اشاره به تداوم یافتن چالش‌های قابل‌ملاحظه در راستای خنثی کردن دهه‌های متمادی مملو از اعمال تبعیض ساختاری و سیستماتیک علیه مردمان بومی در کانادا، از جمله:

- عدم دسترسی به آب آشامیدنی بهداشتی و ازاین‌رو، بروز معضلاتی برای سلامت عمومی این جوامع در یکی از ثروتمندترین کشورهای جهان به لحاظ برخورداری از منابع آبی؛

- اقدام عامدانه دولت فدرال کانادا در اعمال تبعیض علیه کودکان بومی با ناکارآمدی در فراهم آوردن بودجه لازم برای تأمین نیازهای نظام خدمات رفاهی کودکان و خانواده‌های آنها - که در حال حاضر دولت به‌رغم حکم دیوان حقوق بشر کانادا از پرداخت غرامت به این کودکان و خانواده‌هایشان طفره رفته و تعیین نتیجه این پرونده را به دستگاه‌های قضایی سپرده است؛

- انتشار گزارش نهایی تحقیقات ملی در مورد زنان و دختران بومی مفقود و به قتل رسیده، در ماه ژوئن سال ۲۰۱۹ میلادی - که از سال ۲۰۱۶ آغاز شده بود - مبنی بر وجود سطوح گسترده خشونت علیه این دسته از زنان و دختران و به شمار آوردن این نوع خشونت به‌مثابه «نسل‌کشی»؛

ب) بازداشت‌های مهاجرتی: تداوم یافتن حبس کودکان در بازداشتگاه‌های مهاجرتی، به‌رغم ابراز تمایل دولت فدرال و آژانس خدمات مرزی کانادا جهت بهبود نظام مهاجرتی

^{۱۸} گزارش روزنامه نیویورک تایمز. قابل‌بازایی در لینک:

و دستورالعمل‌های موجود در این زمینه، مبتنی بر اتخاذ این اقدام، به‌عنوان نهایی‌ترین راه‌کار: گفتنی است که در سال ۲۰۱۸ - ۲۰۱۹ میلادی ۱۱۸ کودک در بازداشتگاه‌های مهاجرتی محبوس شدند. این در حالی است که زندانی کردن مهاجران بزرگسال نیز همچنان در این کشور ادامه دارد و در سال ۲۰۱۸ - ۲۰۱۹ میلادی ۷۲۱۲ مهاجر و پناهجوی بزرگسال در بازداشتگاه‌ها محبوس شدند؛

ج) حبس انفرادی زندانیان: تداوم یافتن حبس‌های انفرادی طولانی‌مدت برای زندانیان و ناکارآمدی دولت فدرال در لغو کامل این نوع مجازات، به‌رغم اقدامات آن در راستای روزآمد کردن قوانین زندان‌ها و اذعان دولت به در تناقض بودن قوانین پیشین کانادا در این رابطه با قانون اساسی این کشور؛

د) مسئولیت‌پذیری شرکت‌ها: عدم وجود قانونی در کانادا جهت فراهم آوردن سازوکاری برای مقامات در راستای مورد نظارت و موشکافی قرار دادن هدفمند پیامدهای حقوق بشری فعالیت‌های شرکت‌های استخراج معادن فعال این کشور در کشورهای دیگر، به‌رغم برخورداری کانادا از دوسوم شرکت‌های معدن‌کاری جهان و موقعیت برتر آن در پیشسازی در بررسی چالش‌های حقوق بشری این بخش؛

ه) آزادی دینی: اقدام استان کبک کانادا، در ماه ژوئن سال ۲۰۱۹ میلادی، به تصویب لایحه شماره ۲۱، مبنی بر ممنوعیت استفاده برخی از کارمندان دولت از نمادهای مذهبی در محل اشتغال خود، از جمله آموزگاران، قضات و مأموران پلیس، همچنین ممانعت به عمل آمدن از برخورداری افراد استفاده‌کننده از حجاب یا پوشش صورت از دریافت خدمات دولتی، همچون خدمات درمانی و حمل‌ونقل عمومی: این در حالی است که در ماه مه همین سال، ۳ گزارشگر ویژه سازمان ملل در مورد تضعیف احتمالی آزادی‌های عقیدتی، دینی و برابری شهروندی در صورت اجرایی شدن قانون مزبور هشدار داده بودند؛

و) حقوق معلولان: اقدام دولت کانادا به تصویب قانون دسترسی - حمایت از حقوق معلولان - در ماه ژوئن سال ۲۰۱۹ میلادی، پس سال‌ها کنشگری در این زمینه، مبنی بر تبدیل این کشور به کشوری بدون مانع برای معلولان تا سال ۲۰۴۰ میلادی که مستلزم ارائه همکاری‌های لازم از سوی بخش‌های مختلف، از جمله بانکداری و ارتباطات، جهت تطابق یافتن با مقررات وضع شده در این حوزه است؛

ز) فعالان کلیدی بین‌المللی: گزارش گزارشگر ویژه سازمان ملل در زمینه مواد خطرناک، پس از بازدید وی از این کشور در ماه مه سال ۲۰۱۹ میلادی، مبنی بر قرار داشتن نامتناسب جوامع بومی در معرض مواد زائد سمی و ابراز ناامیدی در زمینه ناکارآمدی استان انتاریو و دولت فدرال در رابطه با پرداختن به پیامدهای آلودگی‌های محیط‌زیست به سم جیوه در جامعه بومی گرسی نروز؛^{۱۹}

ح) سیاست خارجی:

- اقدام دولت کانادا به همراه دیگر کشورهای آمریکای لاتین به تحت فشار قرار دادن مقامات ونزوئلا جهت پرداختن به بحران‌های سیاسی، انسانی، حقوق بشری و اقتصادی در کشور، اعمال تحریم‌های هدفمند علیه آن و تعلیق موقت روابط دیپلماتیک با کاراکاس؛
- اقدام اتاوا به اعمال تحریم علیه نیکاراگوئه به دلیل وجود موارد نقض سیستماتیک حقوق بشر در این کشور؛

- تعلل دولت کانادا در به تعلیق درآوردن قرارداد تسلیحاتی ۱۵ میلیارد دلاری خود با عربستان سعودی، به‌رغم ارتکاب این کشور و ائتلاف تحت نظارت آن به موارد نقض فاحش حقوق بشر؛

- ارسال نامه مشترک از سوی ۳۴ سناتور و بیش از ۱۰۰ سازمان حقوق بشری، خطاب به وزارت خارجه کانادا، در ماه ژوئن سال ۲۰۱۹ میلادی، مبنی بر درخواست جهت اتخاذ اقدامات بین‌المللی بیشتر در راستای مسئول به شمار آوردن دولت میانمار به دلیل دست زدن به نسل‌کشی در جامعه روهینگایی این کشور؛

- اقدام دولت کانادا به پیوستن به ۲۴ کشور دیگر در جلسه ماه ژوئن سال ۲۰۱۹ شورای حقوق بشر سازمان ملل، به‌منظور پافشاری کردن در درخواست از چین جهت پایان دادن به حبس خودسرانه مسلمانان این کشور و ارتکاب آن به دیگر موارد نقض حقوق بشر و
- اقدام این کشور به همراه دیگر کشورهای عضو شورای حقوق بشر سازمان ملل، در سال ۲۰۱۹ میلادی، به ارائه قطعنامه‌هایی در مورد ونزوئلا، نیکاراگوئه، یمن و سریلانکا؛^{۲۰}

^{۱۹}Grassy Narrows

^{۲۰}گزارش دیده‌بان حقوق بشر. قابل بازیابی در لینک:

<https://www.hrw.org/world-report/2020/country-chapters/canada#73fccc>

۴- انتشار گزارش از سوی روزنامه استار، در روز سه‌شنبه ۱۷ دی‌ماه ۱۳۹۸، در خصوص ضرورت اتخاذ اقدامات لازم از سوی دولت کانادا در زمینه حقوق بشر در دهه جدید میلادی. نکات مهم گزارش به شرح زیر است:

(الف) اشاره به پشت سر گذاشتن دهه پرتنش ۲۰۱۰ میلادی در عرصه حقوق بشر و درعین‌حال وجود چالش‌های قابل‌توجه در این زمینه در دهه پیش رو، همچنین ضرورت اتخاذ اقدامات لازم از سوی دولت کانادا برای کسب موفقیت در این عرصه؛

(ب) اشاره به گام نخست، مبنی بر ضرورت اعمال قانون‌گذاری‌های لازم جهت تبدیل اعلامیه حقوق جوامع بومی سازمان ملل به چهارچوبی برای تحکیم حقوق بشر و تفاهم در کانادا و به اجراء گذاردن آن، به‌ویژه در مواردی چون، پرداختن به آلودگی‌های ناشی از سم جیوه در محل سکونت بومیان و یا پرداخت غرامت به دلیل سال‌ها اعمال تبعیض علیه کودکان بومی؛

(ج) اشاره به گام دوم، مبنی بر ضرورت ایجاد برنامه اقدام ملی در راستای پایان بخشیدن به خشونت علیه زنان، دختران و دگرباشان جنسی بومی، از جمله خشونت‌های جنسیتی؛

(د) اشاره به گام سوم، مبنی بر ضرورت لغو توافق کشور امن سوم میان ایالات متحده و کانادا جهت به نمایش گذاردن آغوش باز این کشور در قبال حمایت از پناهجویان؛

(ه) اشاره به گام چهارم، مبنی بر ضرورت اتخاذ اقدامات لازم در زمینه پرداختن به موضوع نژادپرستی در سیاست‌گذاری‌های کشور، به‌جای انکار آن، از جمله در مورد اقدام مأموران پلیس به متوقف نمودن خودسرانه و تصادفی شهروندان در معابر و مکان‌های عمومی و مورد پرسش و پاسخ قرار دادن آن‌ها - در صورتی که هیچ‌گونه خلاف یا جرمی از سوی شهروند مزبور صورت نپذیرفته است؛

(و) اشاره به گام پنجم، مبنی بر اهمیت برگزیدن نخستین دادیار کانادا در امور شرکت‌ها، باهدف پرداختن به موارد نقض حقوق بشر صورت پذیرفته از سوی کمپانی‌های حفر معادن و دیگر شرکت‌های تجاری در خارج از کشور و درعین‌حال ضرورت اعطاء اختیارات لازم به این نهاد جهت انجام تحقیقات کارآمد؛

(ز) اشاره به گام ششم، مبنی بر ضرورت لغو قرارداد ۱۵ میلیارد دلاری فروش سلاح به عربستان سعودی، با توجه به نقش این کشور در اعمال جنایات جنگی گسترده در یمن و

همچنین تعهد قانونی کانادا به پایبندی به پیمان تجارت تسلیحاتی سازمان ملل، از سپتامبر سال گذشته میلادی؛

ح) اشاره به گام هفتم، مبنی بر ضرورت برخورداری از مداومت و عزم لازم در زمینه نشان دادن واکنش هماهنگ در قبال تمامی مسائل حقوق بشری جهان، از جمله واکنش در برابر نگرانی‌های عمیق موجود در این حوزه در رژیم اسرائیل، کلمبیا و چین، به اندازه دغدغه‌های ذکر شد در ایران، ونزوئلا و کره شمالی؛

ط) اشاره به گام هشتم، مبنی بر ضرورت بیش‌ازپیش مورد توجه قرار دادن بحران اقلیمی و تغییرات آب و هوایی جهان و تلاش در راستای کاهش میزان تولید کربن از سوی کانادا.^{۲۱}

*انگلیس

۱- انتشار گزارش از سوی روزنامه گاردین، در روز سه‌شنبه ۸ بهمن‌ماه ۱۳۹۸، در خصوص مخالفت اروپا با استرداد جولیان آسانژ به ایالات‌متحده. نکات مهم گزارش به شرح زیر است:

الف) رأی مخالف سیاستمداران مجمع پارلمانی شورای اروپا به استرداد جولیان آسانژ، بنیان‌گذار سایت افشاگر ویکیلیکس، به ایالات‌متحده، ضمن ابراز نگرانی آن‌ها در خصوص تبدیل شدن حبس وی به‌عنوان سابقه و سنتی خطرناک برای روزنامه‌نگاران دیگر کشورها؛

ب) اشاره به اقدام لرد فوکس،^{۲۲} نماینده حزب کارگر بریتانیا در مجمع پارلمانی شورای اروپا - متمرکز بر حصول اطمینان از رعایت حقوق بشر در سراسر این قاره - به گنجاندن مباحثات مرتبط با حمایت از آسانژ و انتقاد تلویحی از دولت بریتانیا در این رابطه، در گزارش نهایی خود؛

ج) اشاره به اقدام برخی از نمایندگان مجمع پارلمانی شورای اروپا به افزودن چندین اصلاحیه به این گزارش - که تحت عنوان «تهدید برای آزادی رسانه‌ها و امنیت روزنامه‌نگاران در اروپا» تهیه شده است - از جمله اصلاحیه‌ای در حمایت از توصیه‌های

^{۲۱} گزارش روزنامه استار. قابل بازیابی در لینک:

<https://www.thestar.com/opinion/contributors/2020/01/07/canada-human-rights-and-a-new-decade-time-to-dig-deeper-than-ever.html>

^{۲۲} Lord Foulkes

سال گذشته گزارشگر ویژه سازمان ملل در امور شکنجه، مبنی بر درخواست جهت آزادی آسانژ و ممانعت به عمل آمدن از استرداد وی به ایالات متحده؛

د) اشاره به غیر الزام‌آور بودن گزارش مزبور در بریتانیا و دادگاه‌های این کشور و درعین حال تأکید حامیان آسانژ به لزوم بهره‌مندی از آن به عنوان وزنه‌ای اخلاقی در کارزار خود علیه استرداد وی؛

ه) گفتنی است که جولیان آسانژ که در حال حاضر در زندان بلمارش لندن زندانی است، در صورت محکومیت در دادگاه در ماه فوریه سال جاری میلادی، با حکم تا ۱۷۵ سال حبس مواجه خواهد شد؛^{۳۳}

۲- انتشار گزارش از سوی روزنامه ایندپندنت، در روز شنبه اول بهمن‌ماه ۱۳۹۸، شرایط ناگوار و زیان‌بار کودکان در سلول‌های انفرادی زندان‌های بریتانیا. محورهای اصلی گزارش عبارت‌اند از:

الف) انتشار گزارش از سوی نهاد نظارت بر زندان‌های بریتانیا، مبنی بر ضرورت ایجاد بازنگری و تغییرات اساسی در زمینه وضعیت کودکان در مراکز بزهکاران جوان، با توجه به قرار داشتن این کودکان در وضعیتی ناگوار، از جمله محروم شدن‌شان از استحمام و گفتگوی تلفنی به هنگام حبس در سلول‌های انفرادی؛

ب) اشاره به وجود نواقص بنیادین در رویه جداسازی کودکان و نوجوانان در ۵ مرکز بزهکاران جوان در انگلیس و ولز از سوی بازرس سلطنتی زندان‌ها، از جمله جدا نگاه داشته شدن یک کودک از هر ۱۰ کودک و حبس طولانی‌مدت آن‌ها در سلول‌هایشان بدون نظارت‌های لازم - برخی تنها برخوردار از ۱۵ دقیقه هواخوری در فضای آزاد؛

ج) اشاره به ناگزیر شدن کودکی به خوابیدن روی تشکی بر روز زمین سلولی کثیف برای مدت بیش از ۲۲ ساعت در روز، بدون برخورداری از هرگونه ارتباط و اقدام مأموران به جداسازی ۸ کودک دیگر، در مجموع به مدت ۳۷۳ روز، بدون دسترسی به مراقبت‌های درمانی و بهداشتی لازم؛

^{۳۳} گزارش روزنامه گاردین. قابل بازیابی در لینک:

د) اشاره به توصیه‌های کمیته مشترک حقوق بشر در گزارش خود در آوریل سال ۲۰۱۹ میلادی، مبنی بر ضرورت اتخاذ اقدامات عاجل از سوی دولت بریتانیا جهت حصول اطمینان از عدم تبدیل رویه جداسازی کودکان در زندان‌ها به حبس آن‌ها در سلول‌های انفرادی: این در حالی است که گزارش کمیسیون کودکان انگلیس در سال ۲۰۱۸ میلادی نیز، در خصوص استفاده از این رویه‌ها به شدت ابراز نگرانی کرده بود؛

ه) اشاره به صدور بیانیه مشترک از سوی پزشکان سرشناس این کشور در آوریل سال ۲۰۱۸ میلادی، مبنی بر درخواست آن‌ها جهت برچیده شدن کامل مجازات حبس انفرادی برای کودکان و نوجوانان: این در حالی است که کمیته ممانعت از شکنجه اروپا نیز در سال ۲۰۱۷ میلادی، از وضعیت کودکانی در زندان کوکهم وود^{۲۰} در کنت، پرده برداشته بود که برای فراگرفتن نظم و انضباط تا مدت ۸۰ روز، در وضعیتی مشابه حبس انفرادی نگاه داشته می‌شدند؛

و) اشاره به حکم صادره از سوی دیوان عالی کشور، در سال ۲۰۱۵ میلادی در خصوص زندانیان بزرگسال، مبنی بر پیامدهای قابل ملاحظه زیان‌بار حبس زندانیان در سلول‌های انفرادی برای سلامت جسم و ذهن و بهداشت اجتماعی آن‌ها و همچنین برخی از آثار زیان‌بار و غیرقابل جبران روانی آن^{۲۱}؛

۳- انتشار گزارش از سوی دیده‌بان حقوق بشر، در روز دوشنبه ۳۰ دی‌ماه ۱۳۹۸، در خصوص ضرورت اقدام مجلس اعیان بریتانیا به رد طرح ممانعت از به هم پیوستن اعضای خانواده پس از برگزیت. محورهای گزارش مذکور عبارتند از:

الف) سابقه ۸۱ ساله بریتانیا در انتقال کودکان در حال گریز از جنگ و تهدید و آزار و اذیت از آغاز جنگ جهانی دوم با قطارهای موسوم به «Kindertransport» یا قطارهای نجات کودکان، به مأمنی امن در این کشور - که تاکنون به ۱۰ هزار تن رسیده است - و در عین حال تهدید دولت انگلیس به روی گرداندن از تداوم اجراء این برنامه؛

^{۲۰}Cookham Wood

^{۲۱}گزارش روزنامه ایندپندنت. قابل بازیابی در لینک:

<https://www.independent.co.uk/news/uk/home-news/children-young-offenders-prison-solitary-confinement-showers-a9293256.html>

ب) اشاره به اقدام نمایندگان محافظه کار پارلمان بریتانیا به ممانعت به عمل آوردن از تصویب متممی در راستای ضمانت حق پیوند مجدد کودکان پناهجو به خانواده هایشان در این کشور پس از اجرایی شدن برگزیت؛

ج) اشاره به تحقق یافتن این امر، مگر در صورت توقف یافتن آن از سوی مجلس اعیان و یا دادگاه های بریتانیا، و منجر شدن این روند به آوارگی تعداد بی شماری از کودکان آسیب پذیر در سراسر کشورهای اروپایی بدون در اختیار داشتن راهکارهای حقوقی و امن جهت پیوستن مجدد به خانواده خود؛

د) اشاره به برخی از پیامدهای این سیاست، از جمله وارد آمدن ضربه ای مخرب به حقوق بشر در بریتانیای پسابزرگزیت، تحکیم مجدد فرهنگ خصومت آمیز دولت های گذاشته در قبال پدیده مهاجرت، جدایی اعضای خانواده مهاجران از یکدیگر، افتادن برخی از این کودکان بدون سرپرست در دام قاچاقچیان و به مخاطره افتادن جان شان در سفرهای پرخطر و یا مورد استثمار قرار گرفتن به دلیل آسیب پذیری شان؛

ه) تأکید بر ضرورت اقدام دولت بریتانیا به تضمین حقوق کودکان پناهجو و خدشه دار نساختن سابقه حمایت خود از کودکان در جستجوی پناهی امن؛

و) گفتنی است که در حال حاضر بریتانیا بر اساس مقررات دابلین^{۲۶}، موظف به رعایت قانونی اروپایی است که بر اساس آن اکثر پناهجویان می توانند به محض رسیدن در نخستین کشور عضو اتحادیه اروپا درخواست پناهندگی دهند. این قانون برای کودکان پناهجوی بدون سرپرست استثناء قائل شده و این امکان را برایشان فراهم می آورد که به اعضای خانواده خود، حتی در کشور دیگر اروپایی بپیوندند. این بدان معنا است که کودک ساکن اردوگاه های مهاجرتی، به عنوان مثال در یونان و یا کودک کارتن خوابی در فرانسه، می تواند به والدین خود که ساکن بریتانیا هستند، ملحق شود^{۲۷}؛

۴- انتشار گزارش از سوی شبکه خبری بی.بی.سی، در روز دوشنبه ۳۰ دی ماه ۱۳۹۸، در خصوص مواجهه بودن فرزندان مهاجران متولد بریتانیا با تبعیض بیشتر در قیاس با والدین خود. محورهای مهم گزارش به شرح زیر می باشد:

^{۲۶}Dublin III Regulation

^{۲۷} گزارش دیده بان حقوق بشر. قابل بازیابی در لینک:

<https://www.hrw.org/news/2020/01/20/britain-cannot-turn-its-back-lone-children-now>

- (الف) مواجه بودن فرزندان مهاجران متولد بریتانیا با احساس تبعیض بیشتر در قیاس با والدین خود و یا مهاجران تازه‌وارد به این کشور؛
- (ب) اشاره به نتایج تحقیقات انجام‌شده در سال ۲۰۱۸ میلادی، مبنی بر تأثیر بیشتر عامل نژاد در ایجاد احساس تبعیض در مقایسه با موقعیت یک فرد به‌عنوان مهاجر؛
- (ج) اشاره به مبتنی بودن گزارش گروه «ناظر بر مهاجرت» - مستقر در دانشگاه آکسفورد - با عنوان «مهاجران در بریتانیا و تبعیض» بر اطلاعات به‌دست‌آمده از ۴۰ هزار خانوار در «تحقیق اجتماعی اروپا» در سال ۲۰۱۸ میلادی؛
- (د) اشاره به اظهارات بیش از ۷۰ درصد از مهاجران مبنی بر استقبال گرم بریتانیا از آن‌ها و اعتقاد ۹۰ درصد از آن‌ها به امکان دستیابی مهاجران به‌جایگاهی شایسته با تلاش و سخت‌کوشی و درعین‌حال اعتقاد مهاجران کشورهای غیراروپایی، به مواجه بودن با پیش‌داوری‌های منفی بیشتر در قیاس با مهاجران اروپایی عمدتاً سفیدپوست - ۸ درصد در قیاس با ۱۹ درصد - و پیچیدگی دلایل آن؛
- (ه) اشاره به مواجه بودن برخی از اقلیت‌های نژادی متولد بریتانیا با شرایطی وخیم‌تر از مهاجران در جامعه، به‌عنوان مثال مواجهه با میزان بالاتری از بیکاری؛
- (و) اشاره به عدم تمایل یک‌سوم از بریتانیایی‌ها به مهاجرت شهروندانی با ملیت‌های نیجریه‌ای و پاکستانی به کشورشان و درعین‌حال اعتقاد یک نفر از هر ۱۰ نفر به لزوم ممانعت به عمل آوردن از مهاجرت شهروندان از کشورهای نزدیک‌تر به این کشور به لحاظ فرهنگی، مانند استرالیا؛
- (ز) اشاره به افزایش یافتن احساس تبعیض در میان مهاجران اروپایی در سال ۲۰۱۶ میلادی و هم‌زمان با برگزاری همه‌پرسی برگزیت در کشور و دو برابر شدن آن در قیاس با سال‌های ۲۰۱۰ تا ۲۰۱۲ و ۲۰۱۸؛
- (ح) اشاره به افزایش احساس تبعیض در سال‌های ۲۰۱۶ تا ۲۰۱۸ میلادی، در میان مهاجران اروپایی در بریتانیا نسبت به مهاجران اروپایی در کشورهای دیگر اتحادیه اروپا - ۱۴ درصد در قیاس با ۹ درصد - و بالعکس کاهش حس تبعیض در میان مهاجران غیراروپایی در بریتانیا در مقایسه با مهاجران به سایر کشورهای اروپایی - احتمالاً به دلیل داغ شدن موضوع برگزیت^{۲۸}؛

^{۲۸} گزارش شبکه خبری بی.بی.سی. قابل بازیابی در لینک:

۵- انتشار گزارش از سوی روزنامه سان، در روز دوشنبه ۳۰ دی ماه ۱۳۹۸، تداوم یافتن بحران

چاقوکشی در لندن در سال جدید میلادی. نکات مهم این گزارش به شرح زیر است:

(الف) وقوع در مجموع ۶ فقره چاقوکشی در پایتخت بریتانیا، تنها در ماه ژانویه سال ۲۰۲۰ میلادی؛

(ب) اشاره به اختصاص یافتن بالاترین جرائم ناشی از چاقوکشی در سال ۲۰۱۹ میلادی، در قیاس با بیش از یک دهه گذشته، به شهر لندن و قربانی شدن ۱۴۹ تن از پایتخت‌نشینان در قبال این نوع خشونت‌ها، شامل کشته شدن ۹۰ نفر به دلیل ضربات چاقو؛

(ج) تبدیل شدن وست‌مینستر به بدترین منطقه از این لحاظ با برخورداری از آمار بازداشت‌های ۲۱۲ نفری، همچنین شناخته شدن آن به عنوان بدترین منطقه در کشور، به لحاظ آمار چاقوکشی؛

(د) حاکی بودن آمارها از دستگیری به طور متوسط ۱۰ نفر در روز، در خیابان‌های لندن به دلیل حمل سلاح سرد؛

(ه) به شمار آوردن فعالیت باندهای قاچاق در پایتخت بریتانیا، به عنوان یکی از عوامل گسترش خشونت در این شهر، با توجه به اقدام آن‌ها به ناگزیر کردن کودکان و افراد آسیب‌پذیر به فروش مواد مخدر؛

(و) اشاره به آمار ارائه داده شده از سوی آژانس ملی جرم و جنایت انگلیس، مبنی بر وجود بیش از هزار باند قاچاق مواد مخدر در پایتخت این کشور و افزایش ۴۰ درصدی فعالیت این باندها طی یک سال اخیر؛

(ز) اشاره به مورد انتقاد قرار گرفتن شدید طبقه متوسط مصرف‌کننده ماده مخدر کوکائین، به دلیل کمک به دامن زدن به خشونت‌های فزاینده در لندن بی‌قانون؟^{۲۹}

۶- انتشار گزارش از سوی روزنامه ایندپندنت، در روز یکشنبه ۲۲ دی ماه ۱۳۹۸، در خصوص وضعیت مهاجرتی نامشخص صدهزار کودک در لندن و قرار داشتن آن‌ها در

^{۲۹} گزارش روزنامه سان. قابل بازیابی در لینک:

<https://www.thesun.co.uk/news/10675945/london-stabbings-2020-murders-knife-crime-statistics/>

معرض خطر عدم دسترسی به آموزش عالی، تأمین مسکن یا اشتغال. نکات مهم این گزارش به شرح زیر است:

الف) انتشار نتیجه تحقیقات جدید انجام شده، از سوی دانشگاه ولورهمپتون^{۳۱}، به درخواست و تأمین بودجه از سوی صادق خان، شهردار لندن، مبنی بر وضعیت مهاجرتی نامشخص بیش از صد هزار کودک در لندن - به رغم آن که بیش از نیمی از آن ها در انگلستان به دنیا آمده اند - و هشدار شهردار لندن در خصوص احتمال رقم خوردن فاجعه دیگری همچون، «رسوایی ویندراش»^{۳۲}

ب) اشاره به وجود ۱۰۷ هزار کودک و ۲۶ هزار جوان ۱۸ تا ۲۴ ساله در لندن با وضعیت مهاجرتی نامشخص و احتمال بازگردانده شدن آن ها به کشوری کاملاً ناشناس: هنگامی که یک کودک فاقد مدارک هویتی به ۱۸ سالگی می رسد، با احتمال بازگردانده شدن به کشوری مواجه می شود که ممکن است هرگز در آنجا نبوده باشد؛

ج) اشاره به وجود در مجموع ۶۷۴ هزار کودک و بزرگسال فاقد مدارک شناسایی و هویت در پایتخت بریتانیا، مشتمل بر افراد متولد شده در این کشور، افراد مقیم این کشور برای بیشترین مدت زمان عمرشان و یا افراد واجد دریافت شرایط شهروندی و درعین حال، ناتوانی آن ها در پرداخت هزینه های این فرآیند؛

د) اشاره به صدور حکمی از سوی دیوان عالی کشور، در ماه گذشته میلادی، مبنی بر غیرقانونی بودن دریافت مبلغ ۱۰۱۲ پوندی از سوی دولت جهت انجام روند ثبت نام

سازمان دفاع از قربانیان خشونت

^{۳۱}University of Wolverhampton

^{۳۲}Windrush Scandal

^{۳۳}مهاجرانی که از کشورهای کارائیب بین سال های ۱۹۴۸ و ۱۹۷۱ در بریتانیا سکنا گزیدند به نام «نسل ویندراش» شناخته می شوند. اسم «ویندراش» در واقع اشاره ای است به نام کشتی ای که این مهاجران با آن در روز ۲۲ ژوئن سال ۱۹۴۸ میلادی به خاک بریتانیا رسیدند. مهاجران مسافر کشتی ویندراش شامل کارگرانی از کشورهای جامائیکا، ترینیداد، توباگو و دیگر جزایر بودند که به علت قحطی نیروی کار بعد از جنگ جهانی دوم در بریتانیا به این کشور آمدند.

هر فردی که قبل از سال ۱۹۷۳ از یکی از کشورهای مشترک المنافع وارد بریتانیا شده است، از لحاظ قانونی اجازه اقامت در این کشور را داراست. مگر آنکه بیش از دو سال پیاپی خارج از بریتانیا به سر برده باشد. شهروندان کشورهای مشترک المنافع در آن دوره مستعمره بریتانیای کبیر محسوب می شدند و هنوز استقلال نیافته بودند. به این جهت این افراد تصور می کردند که شهروند بریتانیایی محسوب می شوند.

اما وزارت کشور در زمان رسیدن این افراد مدارک مبنی بر بررسی وضعیت این مهاجران را بین سال های ۱۹۴۸ و ۱۹۷۱ را ثبت نکرده و در سال ۲۰۱۰ نیز کارت های ورود آن ها را از بین برده است. حال این افراد که بیشتر زندگی خود را در بریتانیا به سر برده اند با از بین رفتن کارت های ورود قانونی شان در سال ۲۰۱۰ مدرکی مبنی بر اثبات وضعیت قانونی خود در این کشور ندارند.

کودکان خواستار دریافت تابعیت بریتانیایی و لزوم اقدام دولت به تجدید نظر در این زمینه – که البته زمان آن مشخص نیست؛

ه) اشاره به اظهارات صادق خان در این رابطه، مبنی بر به‌شمار آوردن این وضعیت، به‌مثابه «نگ ملی» و درخواست از کابینه دولت جهت ارائه حمایت مالی از سوی مراکز خدمات مشاوره، کاهش هزینه‌های گزاف مهاجرتی و شهروندی و ارائه مجدد حمایت حقوقی از کودکان در پرونده‌های مهاجرتی، همچنین هشدار در مورد بروز بحران در صورت عدم حمایت دولت از درخواست‌های ۲۶۰ هزار کودک و ۹۶ هزار فرد جوان داری ملیت اروپایی ساکن پایتخت و متقاضی مجوز اقامت یا شهروندی در اتحادیه اروپا و

و) اشاره به واکنش سخنگوی وزارت کشور بریتانیا در این رابطه، مبنی بر به رسمیت نشناختن ارقام ذکرشده در گزارش فوق، ضمن تأکید بر وجود مجموعه‌ای از روش‌ها و گزینه‌ها برای افراد تمامی رده‌های سنی – از جمله کودکانی که بیشتر عمر خود را در انگلستان زندگی کرده‌اند – جهت سامان بخشیدن به وضعیت هویتی خود.^{۳۳}

*فرانسه

۱- انتشار گزارش از سوی شبکه خبری جهانی ان.اچ.کی ژاپن؛^{۳۴} در روز شنبه ۱۲ بهمن‌ماه ۱۳۹۸، در خصوص مواجه‌شدن ساکنان آسیایی تبار فرانسه با رفتارهای نژادپرستانه و تبعیض، به دلیل شیوع ویروس کرونا در چین. نکات مهم این گزارش به شرح زیر است:

الف) اظهارات مقامات نهاد نماینده چینی‌های مقیم فرانسه، مبنی بر تماس روزانه حدود ۲۰ نفر با این نهاد و شکایت آن‌ها از مواجه‌شدن فرانسوی‌های چینی تبار و سایر اتباع آسیایی، با تبعیض و نژادپرستی، از زمان تأیید موارد ابتلا به ویروس کرونا در چین در روز جمعه ۴ بهمن‌ماه؛

ب) اشاره به اظهارات یک مرد فرانسوی چینی تبار عضو این نهاد، مبنی بر برخورد نامناسب همکاران برخی از این شاکیان با آن‌ها، به‌عنوان مثال مواجه‌شدن با عبارت «به من نزدیک نشو» و یا ممانعت به عمل آمدن از استفاده فرزندشان از آسانسور؛

^{۳۳} گزارش روزنامه ایندپندنت. قابل بازیابی در لینک:

ج) اشاره به تجربه کردن مواردی مشابه از سوی این فرد فرانسوی چینی تبار در مترو، با توجه به اقدام شخص کنار وی به پوشاندن دهان خود با دستمال، ضمن تأکید بر شوکه شدن وی از این نوع رفتار؛

د) ابراز نگرانی و تأسف از مملو شدن شبکه‌های اجتماعی از توهین‌های ضدچینی^{۳۹}؛

۲- انتشار گزارش از سوی شبکه خبری فرانس ۲۴، در روز پنج‌شنبه ۱۰ بهمن‌ماه ۱۳۹۸، در خصوص حکم دادگاه حقوق بشر اروپا در رابطه با موظف شدن دولت فرانسه به پرداخت غرامت به زندانیان. موارد مهم گزارش به شرح زیر است:

الف) دستور دادگاه حقوق بشر اروپا به دولت فرانسه جهت پرداخت هزاران یورو غرامت به ده‌ها زندانی این کشور، پس از صدور حکمی مبنی بر عدم اقدام مقامات مسئول به اتخاذ تدابیر لازم جهت پایان بخشیدن به شلوغی بیش‌ازاندازه زندان‌ها؛

ب) اشاره به اقدام ۳۲ زندانی از ۶ زندان فرانسه، از جمله زندان فرن^{۴۰}، یکی از بزرگ‌ترین زندان‌های فرانسه در حومه پاریس با ۲۵۰۰ زندانی - نزدیک به دو برابر تخت‌های این زندان - به ارائه دادخواست به مقامات قضایی این کشور؛

ج) اشاره به مضمون حکم دادگاه مبنی بر، کاهش یافتن فضای شخصی اختصاص داده شده به هر یک از این شاکیان به زیر معیارها و موازین جاری در این زمینه - ۳ متر مربع - همچنین انتقاد از فقدان فضای خصوصی جهت استفاده از سرویس‌های بهداشتی در ۶ زندان از زندان‌های این کشور؛

د) اشاره به برخورداری فرانسه از ۷۰۸۰۰ زندانی، مستقر در ۱۸۸ زندانگاه، بر اساس آمار رسمی ارائه‌شده در اکتبر سال ۲۰۱۹ میلادی: این در حالی است که بالاترین نرخ ظرفیت این زندان‌ها (نرخ ۱۱۶ درصدی) ۶۱۰۶۵ نفر است؛ به عبارت دیگر نزدیک به ۱۵۰۰ تشک برای زندانیان بر روی زمین پهن‌شده، چراکه تختخواب کافی برای این تعداد زندانی وجود ندارد؛

ه) اشاره به آگاهی مقامات کشور از وضعیت زندان‌های فرانسه و اظهارات امانوئل مکرون در این رابطه، مبنی بر «اسفبار» خواندن آن؛

^{۳۹} گزارش شبکه خبری جهانی ان.ا.ج.کی ژاپن. قابل بازیابی در لینک:

https://www3.nhk.or.jp/nhkworld/en/news/20200201_17/
Fresnes

و) اشاره به گزارش رسمی انتشار یافته در سال ۲۰۱۶ میلادی، در مورد وضعیت زندان بزرگ فرن، مبنی بر وجود جانوران موزی، از جمله موش، ناگزیر بودن ۳ زندانی به خوابیدن در یک سلول ۱۰ مترمربعی و مواجه بودن زندان با کمبود کارکنان و مأموران؛

ز) اشاره به متعهد شدن مکرون به ایجاد فضای کافی برای نگاهداری ۷ هزار زندانی دیگر تا پایان دوران ریاست جمهوری خود، در سال ۲۰۲۰ میلادی، همچنین محقق ساختن تغییراتی در زمینه احکام صادرشده برای متهمان در راستای تغییر نوع مجازات آن‌ها و یافتن جایگزینی برای حکم حبس؛

ح) تأکید دادگاه حقوق بشر اروپا بر به شمار آمدن وضعیت اسفبار زندان‌ها، به مثابه مانعی در برابر توقف کامل و فوری موارد نقض جدید حقوق بنیادین زندانی‌ها؛

ط) توصیه این دادگاه به دولت فرانسه در خصوص اتخاذ تدابیر لازم جهت رفع این معضلات و بهبود بخشیدن به شرایط زندانیان، همچنین دستور به پرداخت خسارات ۴ تا ۲۵ هزار یورویی (۴۴۰۰ تا ۲۷۵۰۰ دلار) به هر یک از شاکیان این پرونده^{۳۷}؛

۳- انتشار گزارش از سوی شبکه خبری یورونیوز، در روز سه‌شنبه ۸ بهمن‌ماه ۱۳۹۸، در خصوص اقدام پلیس فرانسه به برچیدن کمپ مهاجران غیرقانونی. موارد مهم گزارشات مذکور به شرح زیر است:

الف) صدور بیانیه از سوی پلیس فرانسه، مبنی بر آغاز عملیات برچیدن چادرهای مهاجران غیرقانونی در اردوگاه پورت اوبرویل^{۳۸}، در ناحیه ۱۹ در شمال پاریس، از روز دوشنبه ۷ بهمن‌ماه؛

ب) اشاره به اقدام پلیس به انتقال مهاجران این اردوگاه - که شمار آن‌ها حدود ۱۵۰۰ نفر برآورد می‌شود - به یکی از مراکز ۱۷ گانه تحت نظر فرمانداری؛

ج) اشاره به اظهارات آن ایدالگو^{۳۹} شهردار پاریس، در این رابطه، مبنی بر بازگشت آرامش به این منطقه از پاریس و جاری شدن روال عادی زندگی برای ساکنان آن، همچنین فراهم

^{۳۷} گزارش شبکه خبری فرانس ۲۴. قابل بازیابی در لینک:

<https://www.france24.com/en/20200130-european-court-orders-france-to-pay-inmates-in-prison-overcrowding-ruling>

^{۳۸} La Porte d'Aubervilliers à Paris

^{۳۹} Anne Hidalgo

آمدن امکان برخورداری پناهجویان از زندگی عادی پس از ماه‌ها سکونت در خیابان‌ها و در نتیجه ادغام شدن‌شان در جامعه؛

د) اشاره به عزیمت بسیاری از پناهجویان به پاریس، از زمان بسته شدن کمپ پناهجویان غیرقانونی در منطقه کله در شمال فرانسه، در سال ۲۰۱۶ میلادی؛

ه) اشاره به اقدام بیش از ۲۰ نهاد مدنی فعال در زمینه حمایت از مهاجران، به محکوم کردن عملیات پلیس فرانسه و توصیف آن در قالب «چرخه جهنمی کمپ‌زدن، برچیدن کمپ و آزار رساندن پلیس‌ها»، همچنین متهم کردن دولت به «قرار دادن مهاجران در وضعیت تزلزل و هراس دائمی»؛^{۴۰}

۴- انتشار گزارش از سوی شبکه خبری یورونیوز، در روز سه‌شنبه ۸ بهمن‌ماه ۱۳۹۸، در خصوص درگیر شدن آتش‌نشانان معترض در پاریس، با پلیس این شهر. موارد مهم این گزارش عبارت‌اند از:

الف) منجر شدن تظاهرات کارکنان آتش‌نشانی پاریس، در روز سه‌شنبه، در پاریس، به درگیری با پلیس ضد شورش این شهر؛

ب) اشاره به آغاز اقدامات اعتراض‌آمیز آتش‌نشانان فرانسه از ماه‌ها پیش و حتی پیش از آغاز اعتصاب‌های سراسری در اعتراض به لایحه اصلاح قانون بازنشستگی، در قبال کمبود حقوق و مزایا و درخواست آن‌ها برای افزایش پاداش مأموریت‌های اطفاء حریق از ۱۹ به ۲۵ درصد؛

ج) اشاره به اقدام هزاران آتش‌نشان معترض به راهپیمایی بالباس کار در خیابان‌های مرکزی پاریس و به خشونت کشیده شدن این تظاهرات تنها دقایقی پس از آغاز آن، به هنگام تلاش آتش‌نشانان برای کنار گذاشتن موانع استقرار یافته از سوی نیروهای پلیس؛

د) اشاره به مجروح شدن ده‌ها تن از معترضان در جریان این تظاهرات و به دلیل برخورد نارنجک‌های صوتی پلیس، به‌ویژه از ناحیه پا؛

ه) اشاره به حاکی بودن تصاویر منتشرشده در شبکه‌های اجتماعی از برخورد نارنجک صوتی پلیس به‌صورت یکی از آتش‌نشانان معترض؛

^{۴۰} گزارش شبکه خبری یورونیوز، قابل‌بازبینی در لینک:

<https://farsi.euronews.com/2020/01/28/police-clear-out-migrants-from-north-paris>

و) گفتنی است که ساعاتی پس از این راهپیمایی و در پی پاسخ مثبت دولت به شماری از خواسته‌های کارگران آتش‌نشان، دست‌کم یکی از سندیکاها از اعضای خود خواست تا به شش ماه اعتصاب و اعتراض پایان دهند؛^{۴۱}

۵- انتشار گزارش از سوی خبرگزاری آناتولی، در روز سه‌شنبه ۸ بهمن ماه ۱۳۹۸، در خصوص افزایش چشمگیر حملات اسلام‌هراسانه، در فرانسه، در سال گذشته میلادی. نکات مهم این گزارش عبارت است از:

(الف) صدور بیانیه از سوی عبدا... ذکری؛^{۴۲} رئیس نهاد نظارت ملی بر اسلام‌هراسی؛^{۴۳} مبنی بر افزایش ۵۴ درصدی حملات اسلام‌هراسانه در فرانسه در سال ۲۰۱۹ میلادی؛

(ب) اشاره به صورت پذیرفتن ۱۰۰ فقره حمله علیه مسلمانان در سال ۲۰۱۸ میلادی و افزایش آن به ۱۵۴ فقره در سال ۲۰۱۹؛

(ج) اشاره به رخ دادن این وقایع عمدتاً در مناطقی چون ایل دو فرانس؛^{۴۴} رون - آلپ؛^{۴۵} و پااکا؛^{۴۶}

(د) تأکید بر عدم وجود هرگونه ارتباط میان اسلام و تروریسم و ضرورت فراهم آمدن امکان لازم برای مسلمانان فرانسه جهت به جا آوردن آزادانه اعمال و احکام دین خود، همچون پیروان سایر ادیان؛

۵) گفتنی است که فرانسه با حدود پنج میلیون مسلمان بزرگ‌ترین جمعیت مسلمان اروپا را در خود جای داده است، که این افراد عمدتاً از شمال آفریقا به این کشور مهاجرت کرده‌اند؛^{۴۷}

Organization for Defending Victims
of Violence

^{۴۱} گزارش شبکه خبری یورونیوز. قابل بازیابی در لینک:

<https://farsi.euronews.com/2020/01/28/france-paris-fight-fire-march-violence-police-crs>

^{۴۲} Abdallah Zekri

^{۴۳} National Observatory of Islamophobia

^{۴۴} Île-de-France

^{۴۵} Rhône-Alpes

^{۴۶} Paca

^{۴۷} گزارش خبرگزاری آناتولی. قابل بازیابی در لینک:

<https://www.aa.com.tr/en/europe/france-islamophobic-attacks-up-sharply-last-year/1715949>

۶- ارائه گزارش از سوی دیده‌بان حقوق بشر، به کمیته حقوق اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی سازمان ملل در زمینه وضعیت حقوق کودکان مهاجر در فرانسه در روز سه‌شنبه اول بهمن‌ماه ۱۳۹۸. نکات مهم این گزارش به شرح زیر است:

(الف) بررسی میزان پایبندی فرانسه به کنوانسیون بین‌المللی حقوق اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی، با تمرکز بر نحوه برخورد دولت این کشور با کودکان مهاجر و پناهجوی بدون سرپرست و حمایت از دانش‌آموزان، آموزگاران و مدارس در زمان منازعات مسلحانه؛

(ب) اشاره به مواجهه‌شدن کودکان و نوجوانان مهاجر بدون سرپرست در سراسر فرانسه با موانعی در زمینه برخورداری از خدمات و حمایت‌های سازمان تأمین اجتماعی این کشور، به دلیل تدابیر نامناسب اتخاذ شده در زمینه تعیین سن این کودکان و به‌رغم وجود قوانین آشکار در زمینه لزوم حمایت از این دسته از کودکان و نوجوانان؛

(ج) اشاره به پیامدهای منفی این ناکارآمدی‌ها برای کودکان مهاجر، به‌ویژه در زمینه حق برخورداری آن‌ها از مسکن و به‌طورکلی معیارهای لازم برای زندگی و تحصیل و در نتیجه برخورداری آن‌ها از حقوق بشر؛

(د) اشاره به اقدام مقامات فرانسه به ناگزیر ساختن اکثر کودکان و نوجوانان مهاجر بدون سرپرست به طی کردن مراحل ارزیابی سن، پیش از برخورداری آن‌ها از حمایت‌های مذکور؛

(ه) اشاره به عدم تطابق شیوه‌های به کار برده شده در پاریس و بلندی‌های آلپ، در این زمینه با موازین بین‌المللی و به‌عبارت‌دیگر غیرقابل‌اعتماد و خودسرانه بودن آن‌ها در اغلب موارد: بر اساس قوانین بین‌المللی این شیوه تنها زمانی قابل اتخاذ است که از آن به‌عنوان آخرین راه‌حل برای ارزیابی سن کودکان استفاده شود - در شرایطی که تردیدهای جدی در این زمینه وجود داشته و شیوه‌های دیگری چون، گردآوری مستندات لازم با شکست مواجه شوند؛

(و) اشاره به منجر شدن این روش‌ها به عدم برخورداری بسیاری از نوجوانان از حمایت‌های نظام رفاهی، تنها به دلیل مورد ارزیابی قرار گرفتن سن‌شان بر اساس ظاهرشان و یا مردود شدن برخی دیگر پس از تنها انجام ۵ دقیقه مصاحبه و بدون نگارش گزارش کتبی از سوی کارشناس مربوطه - که همگی این موارد در تضاد با قوانین فرانسه است؛

(ز) اشاره به مواجهه‌شدن کودکان و نوجوانان مهاجر در پاریس و منطقه بلندی‌های آلپ با رفتارهایی چون، بی‌تفاوتی و یا خصومت فرد مصاحبه‌کننده، به‌ویژه در ارزیابی‌های

گسترده‌تر و یا مواردی چون، عدم درک سخنان مصاحبه‌کننده از سوی کودکان، انتقاد مصاحبه‌کنندگان از برخی از پاسخ‌های آنان و همچنین بی‌توجهی افراد مسئول این اقدامات به سخنان کودکان در طول مصاحبه؛

ح) اشاره به مردود شدن برخی دیگر از کودکان و نوجوانان مهاجر در این مصاحبه‌ها به دلیل ناتوانی آن‌ها در ارائه تصویر واضحی از واقعیت‌های سفر خود از کشور مبدأ تا مقصد، به عبارت دیگر ارتکاب آن‌ها به اشتباه در زمینه موقعیت‌های مکانی و زمانی‌شان در طول سفر و یا عدم تمایل‌شان به بیان دشواری‌ها و تجارب ناخوشایندشان در برخورد با بزرگسالان؛

ط) اشاره به به‌شمار آمدن فقدان مدارک شناسایی، به عنوان یکی دیگر موارد منجر به مردود شدن این دسته از کودکان و نوجوانان در مصاحبه‌های ارزیابی سن - به‌رغم این‌که در قوانین و مقررات بین‌المللی و داخلی فرانسه به این موارد اشاره شده است - و یا مورد پرسش قرار گرفتن اعتبار مدارک شناسایی و هویت کودکان، در صورت برخورداری آن‌ها از این مستندات؛

ی) اشاره به اقدام مسئولان به به‌شمار آوردن موارد دیگری، همچون تصمیم کودکان به انجام این سفر بدون سرپرست، کار کردن آن‌ها در کشور مبدأ و یا کشورهای بین راه به عنوان نشانه بزرگسالی و بلوغ آن‌ها و یا برخورداری‌شان از آرزوها و اهداف غیرواقع‌بینانه، همچون ارزیابی مثبت‌گرایانه در مورد آینده شغلی، به عنوان امتیازات منفی؛

ک) اشاره به استفاده کارشناسان در برخی موارد از آزمایش‌های سنجش استخوان و یا دیگر آزمایشات پزشکی مورد انتقاد و غیرقابل اعتماد از نگاه مجامع پزشکی در فرانسه و دیگر نقاط جهان؛

ل) اشاره به عدم برخورداری حتی کودکان واجد شرایط و پذیرفته‌شده در مصاحبه ارزیابی سن، از خدمات و حقوق لازم، با توجه به انتقال یافتن این کودکان از محل مصاحبه نخست به مناطق مختلف فرانسه تحت نظارت نظام رفاهی کودکان و در برخی موارد قرار گرفتن آن‌ها در معرض ارزیابی مجدد توسط سازمان‌های محلی؛

م) اشاره به توصیه‌هایی چون:

- حصول اطمینان از کاربرد شیوه‌های ارزیابی سن تنها در صورت تردید داشتن جدی مقامات مسئول در مورد ادعای کودک یا نوجوان مزبور در مورد سن خود: لزوم برخورداری از سن زیر ۱۸ سال؛

- حصول اطمینان از برخورداری نهادهای مسئول از امکانات و منابع لازم جهت به عمل آوردن حمایت‌های لازم از کودکان؛

- حصول اطمینان از برخورداری کودکان و نوجوانان در انتظار انجام مراحل ارزیابی سن از پناهگاه‌های اضطراری جهت سکونت برای حداقل ۵ روز و یا تا زمان پایان ارزیابی؛

- ضرورت ارائه دستورالعمل‌های لازم به مصاحبه‌کنندگان جهت پیروی از فرمان نوامبر ۲۰۱۶ وزارت دادگستری کشور، مبنی بر مواردی چون، قضاوت نکردن در مورد کودکان بر اساس ظاهر آن‌ها، ممنوعیت انجام مصاحبه‌های کوتاه و ناگهانی، لزوم انجام مصاحبه‌ها با حداکثر مهارت و تخصص و توجه لازم، مبتنی بر بی‌طرفی و مهربانی، معتبر انگاشتن مدارک شناسایی و هویت ارائه‌شده از سوی کودکان و نوجوانان، حتی در صورت عدم برخورداری از عکس یا دیگر مشخصات بایومتریک و حصول اطمینان از دسترسی تمامی کودکان مهاجر بدون سرپرست در این کشور به تحصیل و آموزش، مطابق با قوانین فرانسه و موازین بین‌المللی؛

ن) گفتنی است که فرانسه یکی از اعضای دائم شورای امنیت سازمان ملل بوده و به دو قطعنامه اخیر این شورا در زمینه ترغیب کشورهای عضو به اتخاذ اقدامات لازم جهت ممانعت به عمل آوردن از استفاده نظامی از مدارس - بیانیه مدارس امن - رأی مثبت داده است و می‌تواند تجارب خود در این زمینه را با دیگر کشورها به اشتراک گذارد؛^{۴۸}

۷- انتشار گزارش از سوی شبکه خبری یورونیوز، در روز سه‌شنبه ۱۷ دی‌ماه ۱۳۹۸،

در خصوص کشته شدن یک شهروند فرانسوی در جریان بازرسی‌های پلیس، مبنی بر:

الف) تأیید کشته شدن سدریک شویا،^{۴۹} پدر ۴۲ ساله فرانسوی، در جریان بازرسی نیروهای پلیس در پاریس، از سوی پزشکی قانونی فرانسه؛ موارد مهم گزارش مذکور به شرح زیر است:

^{۴۸} گزارش دیده‌بان حقوق بشر. قابل بازیابی در لینک:

<https://www.hrw.org/news/2020/01/21/submission-committee-economic-social-and-cultural-rights-france>

^{۴۹} Cédric Chouviat

ب) اشاره به گزارش پزشکی قانونی، مبنی بر جان باختن شویا، بر اثر خفگی و وارد آمدن ضربه شدید به حنجره - که در آغاز گفته شده بودن به دلیل سکتۀ جان خود را از دست داده است؛

ج) اشاره به متوقف شدن سدریک شویا در مسیر رودخانه سن و در مقابل موزه برانلی در مرکز پاریس - هنگامی که به عنوان پیک موتوری مشغول به کار بوده است؛

د) اشاره به فیلم ضبط شده از سوی یکی از شهروندان از این رویداد مبنی بر تلاش شویا برای فیلمبرداری از مأموران پلیس به دلیل برخورد تند و خشن آن‌ها و در نهایت اقدام مأموران به کوباندن وی به زمین در راستای تلاش جهت بازداشت او؛

ه) اشاره به منجر شدن رفتار خشونت‌آمیز دو تن از نیروهای پلیس به ایجاد حالت خفگی در این شهروند فرانسوی و در نتیجه انتقال او به بیمارستان جورج پمپیدو، در منطقه پانزدهم پاریس و سرانجام جان باختن وی در این بیمارستان پس از گذشت چند ساعت؛
و) اشاره به اظهارات پدر و دختر سدریک شویا در یک کنفرانس خبری، در روز سه‌شنبه ۱۷ دی‌ماه، مبنی بر اقدام پدر وی به اعلام جرم در قبال دولت امانوئل مکرون، ضمن تأکید بر دست نکشیدن خود از فعالیت، تا زمان محکوم شدن دولت در جریان کشته شدن فرزندش؛^{۵۰}

۸- انتشار گزارش از سوی شبکه خبری الجزیره، در روز شنبه ۱۴ دی‌ماه ۱۳۹۸، در خصوص اظهارات فعالان مدنی و حقوق بشری در فرانسه، مبنی بر ناگزیر بودن صدها کودک و نوجوان مهاجر به خوابیدن در خیابان‌های پاریس - بسیاری تنها و بدون خانواده و درخواست آن‌ها از دولت فرانسه، جهت انجام اقدامات بیشتر در زمینه حمایت از حقوق کودکان، اشاره به ناگزیر شدن این کودکان و نوجوانان به زندگی در شرایط کاملاً غیرانسانی و رو به وخامت نهادن این شرایط به دلیل سرمای هوا در زمستان.^{۵۱}

^{۵۰} گزارش شبکه خبری یورونیوز. قابل بازیابی در لینک:

<https://farsi.euronews.com/2020/01/07/french-police-kills-a-man-by-violence>

^{۵۱} گزارش شبکه خبری الجزیره. قابل بازیابی در لینک:

<https://www.aljazeera.com/news/2020/01/france-hundreds-young-migrants-sleeping-streets-200104141907632.html>

*انگلیس و فرانسه

- انتشار گزارش از سوی دیده‌بان حقوق بشر اروپا - مدیترانه^{۵۲} - مستقر در ژنو - در روز شنبه ۱۴ دی‌ماه ۱۳۹۸، در خصوص منجر شدن سیاست‌های فرانسه و بریتانیا به هجوم آوردن مهاجران به کانال آبی انگلیس. موارد مهم این گزارش عبارت‌اند از:

الف) ضرورت اقدام دولت‌های فرانسه و بریتانیا به اتخاذ تدابیر کارآمدتر و مؤثرتر جهت حصول اطمینان از رعایت کامل حقوق پناهجویان و پناهندگان، به‌منظور کاهش تعداد افراد مصمم به مبادرت ورزیدن به راهکارهای پرمخاطره جهت یافتن مأمنی به دور از منازعات و آزار و اذیت‌های جاری در کشورهایشان؛

ب) اشاره به دستیابی حدود ۲ هزار نفر به خاک بریتانیا از طریق این کانال آبی (کانال مانش)، در سال ۲۰۱۹ میلادی، با استفاده از قایق‌های کوچک بادی - که در قیاس با آمار ۳۰۰ نفری سال ۲۰۱۸، افزایشی هشداردهنده به شمار می‌آید؛

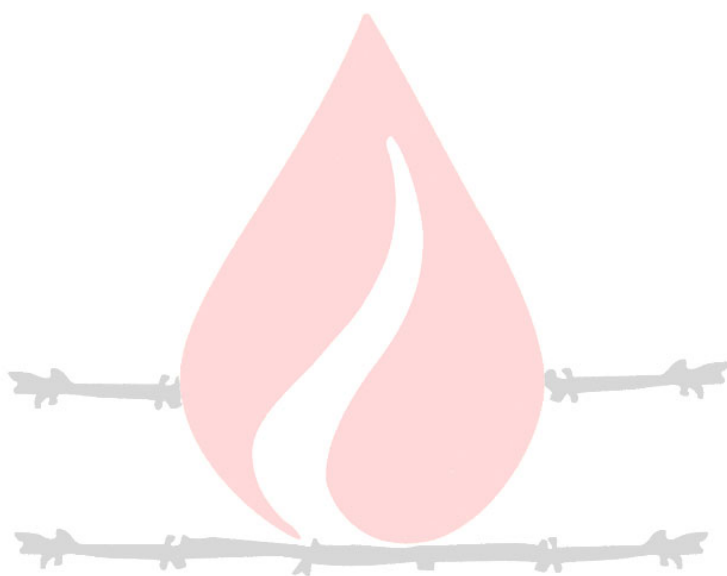
ج) اشاره به مخاطرات قابل توجه پیش روی این پناهجویان، با توجه به عدم برخورداری آن‌ها از تجهیزات لازم، استفاده آن‌ها از قایق‌های نامناسب برای عبور از این کانال و همچنین جمعیت خارج از ظرفیت آن‌ها برای این قایق‌های کوچک و در نتیجه منجر شدن این مخاطرات به کشته شدن دست‌کم ۴ نفر در سال ۲۰۱۹ میلادی، به هنگام عبور از این مسیر پرمخاطره؛

د) اشاره به منجر شدن آمیزه‌ای از سیاست‌ها و اقدامات مهاجرتی فرانسه و بریتانیا به ناگزیر ساختن پناهجویان جهت به جان خریدن این مخاطرات، از جمله سرکوب پناهجویان از سوی مقامات فرانسه در اردوگاه‌های مهاجرتی کله و دانکرک، تلاش‌های مشترک بریتانیا و فرانسه جهت مقابله با قاچاق انسان توسط کامیون‌ها و کشتی‌ها - سرمایه‌گذاری ۶ میلیون پوندی - و همچنین هراس پناهجویان از احتمال بسته شدن مرزهای بریتانیا در نتیجه اجرایی شدن روند برگزیت؛

ه) تأکید بر ضرورت اقدام دولت بریتانیا به اتخاذ سازوکارهای آشکار و در راستای حفظ شأن پناهجویان، جهت ارائه درخواست پناهندگی، به‌جای اعمال محدودیت‌های بیشتر علیه آن‌ها و ناگزیر کردن‌شان به مبادرت ورزیدن به راهکارهای پرمخاطره و منجر به مواردی چون، کشته شدن ۳۹ پناهجو در کامیونی در شهر اسکس بریتانیا، در سال گذشته میلادی، بر اثر خفگی به هنگام تلاش برای رسیدن به خاک این کشور؛

^{۵۲}Euro-Mediterranean Human Rights Monitor

و) درخواست از دولت فرانسه جهت حصول اطمینان از رعایت حقوق پناهجویان و رقم زدن زندگی باثبات‌تر برای آن‌ها، به‌جای قرار دادن‌شان در معرض فرآیندهای پیچیده پناهندگی، تحمیل محدودیت‌های بیشتر بر آنان و سرکوب مهاجران و پناهندگان.^{۵۳}

سازمان دفاع از قربانیان خشونت
Organization for Defending Victims
of Violence

^{۵۳} گزارش دیده‌بان حقوق بشر اروپا – مدیترانه. قابل بازیابی در لینک:

<https://euromedmonitor.org/en/article/3309/French-British-Policies-Behind-Surge-in-Migrants-Crossing-English-Channel>